

לעומת זאת, יש לקחת בחשבון את ההתפתחות הדינאמית, שבילעדיה לא ייתכן תסריט זה ביכלל. מדובר על משבר שיבוא בעיקבות התקוממות ציבורית גדולה. למשבר מסוג זה יש חוקים משלו. שאינם תלויים ברצונותיהם של פוליטיקאים. עשוי להיווצר לחץ ציבורי כה חזק, עד כי גם מנהיגי מיפלגת-העבודה לא יוכיחו לו לעמוד מולו. במיקרה כזה עשוי וייעצמן להתגבש כמועמד הציבור — כפי שקרה. בניגוד לכל הכללים, ליצחק נבון במאבק על כס-הנשיאות.

תפקיד ראשיהממשלה לא יהווה את הכעויה הפרסונלית היחידה בהרכב כזה. יהיה צורך לחלק את התפקידים המרכזיים בממשלה כזאת, כאשר כל מרכיב ירצה לשים את ידו עליהם.

למשל: אם יביא משה דיין לקואליציה כזאת את חסידיו בחטיבת לעם, ואם תמיי כה כזאת תהיה חשובה כדי להבטיח לליי כוד מעמד בכיר בקואליציה — האם לא ידרוש את ליטרת-הבשר בצורת מישרד החוץ? והאם תהיה מיפלגת-העבודה מוכנה להסתפק בפחות מאשר מישרדי הבי

המחאה ההמונית ממדים שאי אפשר לעמוד לפנייהם. תתגבר הי הרגשה הכללית כי ניתן להשיג שזום, וכי מנחם בגין אישית מסוג כזו סובי היסטורי, בשם השקפות ואמונות שאינן נחלת-הכלל. הרבר יתכן אם התנהגותם של המצרים ז/או האמריקאים תעמיק הרגשה זו בקרב ההמונים.

סקרי דעת-הקהל יוכיחו כי רוב גדול בציבור אינו מעניק עוד אמון לממשלה זו. הפגנות גדולות יבטאו מחאה גוברת והר לכת. רבים מן הפוליטיקאים עצמם יגיעו לכלל מסקנה כי המשך כהונתה של ממשלה זו יסכן את עתיד המדינה ו/או עתיד דם הפוליטי האיש.

האם תיתכן ממשלה אחרת בכנסת הנור כחית.

ההנחה היא כי במיקרה כזה יחול פידוג בליכוד, שלא יהיה כי הברח מקביל לחלוקה בין החטיבות.

כמה מאנשי חרות ולעם יצטרפו אל הר ליברלים. במיקרה כזה ניתן לחזות קואליציה אפשרית שתכלול למחצית של הליי כוד (כ-23), מיפלגת-העבודה (27), כולל איש

בגין: מה יעשה אם יצוו הרופאים?

כנסת 9

4 **אגוי**

1 **פא"י**

12 **מפד"ל**

15 **ד"ש**

המערך	עבודה	26
	מפ"ם	5
	מיעוטים	1
		<hr/>
		32

2 **שלי**

1 **ר"צ**

1 **ליע**

5 **רק"ח**

1 **פלאטו**

הליכוד	חרות	21
	ליברלים	15
	לעם	8
	אחדות	1
	דיין	1
		<hr/>
		46

טחון והחוזק, אם יימנע ממנה תפקיד ראשי הממשלה?

ושוב: חשבוניות אלה עשויים לקבל ציביון אחר, פחות חמור, אם יתרחשו הדברים באווירה של משבר, כאשר הציבור מתערב באופן ספונטאני בכל התהליכים.

ברור כי במצבים כאלה יהיה כל קול חשוב, ואפילו אנשים כמו שמואל פלא-טורשרון, הילל זיידל, שולמית אלוני וגניד עזן האוזנר יוכלו לשחק במישחק.

תסריט ג':

ממשלת המערך

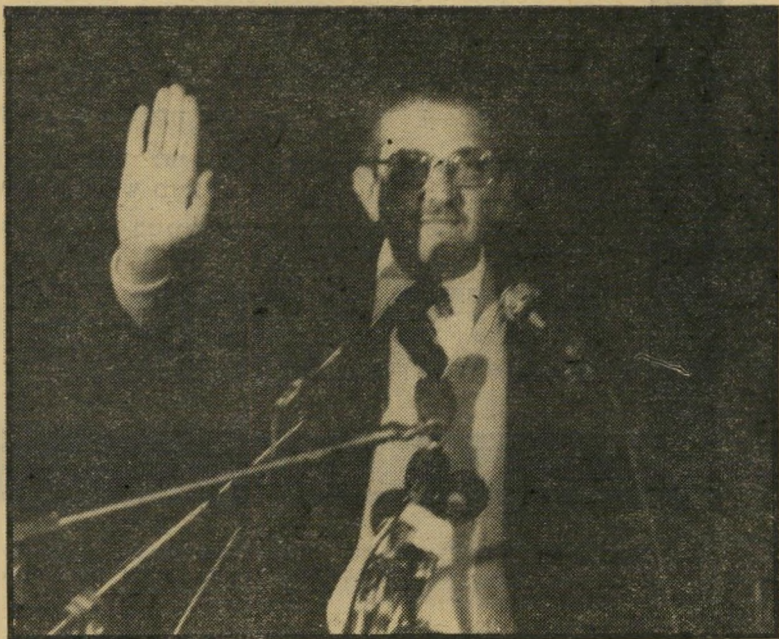
תסריט שלישי מתחיל אף הוא בהנחה שיחול בארץ, משבר פסיכולוגי גי גדול, שיוקף את קומתם של עסקני המיפלגות היות-ריוניות (או הפחות-ניציות), אולם מנחם בגין ממשיך לשלוט בליכוד, ואיש מאנשי הליכוד לא יעז להפריט את מרותו.

האם אפשרית קואליציה בלי הליכוד? הדבר אפשרי גם בכנסת הנור כחית.

הדבר מחייב שני תהליכים:

● פרישת המפד"ל מן הקואליציה. אין זה סוד כי בסיעה הנוכחית של המפד"ל בכנסת יש חלק יוגני מובהק, חלק ניצי

(המשך בעמוד 41)

ייעוץ: האם ית"צב נבוא היום בראש?

הרשימה הערבית), המפד"ל (12), ד"ש (15). זהו רוב מספיק (כ-80-75). יש להניח כי ממשלה כזו תזכה בתמיכת מפ"ם, של"י, ר"צ ול"ע, מבלי שיצטרפו אליה. **כובן שהקמת קואליציה כזאת תיתקף בקשיים בלתי-ספור. למשל: מי יעמוד בראשה?**

אנשי הליכוד ידרשו, בלי ספק, כי בי-ראשה יעמוד איש-הליכוד, עזר וייצמן. הם עשויים להעמיד זאת כתנאי להסכמתם להפיל את הממשלה הקיימת. עזר וייצמן עשוי להתגלות, במיקרה זה, גם כמועמד הפופולרי ביותר של הציבור, וכמועמד הסביר ביותר לניהול המשא-המתן עם הר ערבים, שיעמוד או במרכז העניינים.

אולם אין זה סוד כי שימועון פרס עצמו שם את עינו על תפקיד זה. אם תהיה מיפלגת-העבודה דה גורם גדול יותר בקואליציה כזאת מאשר חלקי-הליכוד שיצבי טרפו אליה, עשוי פרס לדרוש את כהונת ראשיהממשלה לעצמו.

פרס ועמיתיו יכולים לחשוב שביכלל כדאי להם שלא להצטרף לקואליציה כזאת ולהמתין שהממשלה תיפול מעצמה. כך שימפלגת-העבודה תוכל לעמוד בראש ממשלה חדשה.

אין אלה השערות בלבד. דברים מסוג זה כבר הושמעו בימים האחרונים, בשיתוף פנימיות של מנהיגי מיפלגות, ובגני-שושים סודיים עם מיפלגת-העבודה.